

ligviis kunde man derved ogsaa i Provindserne faae Godt af nationalt Spil og Kunst og derved blive mere dannede; naturligtviis maa Enhver da betale for sig. Da kun den høitcerede Cultusminister saa raabent har udtalt. . . .

Formanden: Det forekommer mig, at det ærede Medlem oplæser sit Foredrag. Jeg vil derfor bringe i Erindring, at det ifølge Forretningsordenen ikke er tilladt at oplæse sine Foredrag.

Kruse: Jeg har blot gjort nogle Bemærkninger, som jeg seer, at flere ærede Medlemmer ogsaa have tilladt sig at gjøre. . . . har udtalt, at det at stemme for Mindretallets Forslag vilde være det Samme som at nedlægge Theatret. Naagt vistnok flere ærede Talere have meent det Samme, uden dog at være tilbøjelige til at udtale det saa tydeligt, saa nærer jeg dog det Haab, at Regjeringen vil tage dette Forslag under nærmere Overveielse, og derved komme til det Resultat, at ved en consequent Gjenemførelse af den høitpristede Næringsfrihedslovgivning vilde et almindeligt Krav og det Almindeliges Vel bedst og lettest blive befordret. Jeg skal derfor tilraade foreløbig helst at stemme for Mindretallets Forslag, haabende, at dette maa lede til den rette Vej til Sagens heldigste endelige Ordning iftedetfor de Krogveje, som maae ansees for mindre heldige, og som derfor give grundet Anledning til Strid og til almindelig Meningsforskjellighed. Egeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds (Hall) maa jeg tillade mig at bemærke, at, idet han mener, at Enhver betaler for sig, hvorved Spørgsmaalet om, hvem de Skuespil, som gives paa det kongelige Theater i Kjøbenhavn, meest komme tilgode, kunde det være afgjort, at det ikke forholder sig saaledes, og at det ikke er Tilfældet, at Enhver betaler for sig, saalænge Staten betaler for Alle. Det ligger jo nær at forstaae, at Betalingen for Tiden er for lille, naar Indtægterne ikke kunne dække Udgifterne. Efter denne min Anskuelse vilde naturligtviis Billetpriserne blive forhøiede, men dette har ikke Noget at betyde,

naar Enhver betaler for sig. Dermed skal jeg slutte.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet: Jeg kan trøste det ærede Medlem, der nu satte sig, med, at Regjeringen ganske vist nøie har overveiet det hele Spørgsmaal og er kommen til det Resultat, jeg angav, at det at overgive det kongelige Theater i en Entrepreneurs Hænder var det Samme som at nedlægge det som national Kunstanstalt. Tøvrigt skal jeg ikke videre søge at forlænge Discussionen, men kun tillade mig nogle faa Bemærkninger i Anledning af det Foredrag, som den næstsidste ærede Taler holdt. Det ærede Medlem meente, at Fleertallets Forslag allerede var blevet underkastet en grundig og nøie Overveielse her i Salen. Det er det, jeg maa nedlægge Indsigelse imod; det fremgaaer utvivlsomt af de mange forskjellige Foredrag, som ere blevne holdte — jeg taler om dem, der have været venligsindede mod Fleertallets Forslag —, at man kun med en vis Ungseltighed har povet sig ind paa at behandle dette, men at man dertimod hovedsagelig kun har holdt sig til at kritisere Mindretallets. Altsaa, den grundige, alsidige Overveielse af Fleertallets Forslag har slet ikke fundet Sted endnu, og jeg kan kun endvidere udtale min Betsagelse over, om den Afstemning, som snart skal finde Sted, skulde forhindre, at Fleertallets Forslag underkastes Behandling. Det samme ærede Medlem kom atter tilbage til, at Forsøget med at overgive Theatret til en Entrepreneur aldeles uden Skade kunde gjøres; om 5 Aar kunde man optage Sagen paany; men det er det, der atter og atter er blevet fremhævet, og som jeg ikke behøver yderligere at fremhæve, at, naar det kongelige Theater har været i en Entrepreneurs Hænder i 5 Aar, vil det vistnok være vanskeligt at faae en anden Entrepreneur og ligesaa vanskeligt for Regjeringen atter at overtage det. Det samme ærede Medlem opholdt sig ved mine Ytringer om Udstemningen af de 15,000 Rd.; men jeg kan kun sige, at det trods den Beholdning, som fandtes i Theatrets Kasse ved Ud-